

سیاست
چین در قبال
افغانستان تا
امروز شامل
سه جنبه بوده
است: مشارکت
با طالبان،
کمک‌های
بشر دوستانه
و هماهنگی
منطقه‌ای

آرام است. به هر حال به خاطر عدم قطعیت‌های مختلف چین در قبال تحولات سیاسی افغانستان و نقش سایر قدرت‌ها، بویژه ایالات متحده در این فرایند هوشیاری خود را حفظ می‌کند.

سیاست چین در قبال افغانستان

پس از تسلط طالبان بر کابل چین ترجیح داد در آنجا بماند و از طریق تقویت دیپلماسی (سیاست ورزی) دوجانبه و چند جانبه با واقعیت جدید در افغانستان مواجه شود. چین مانند روسیه، پاکستان و ایران سفارت خود را در افغانستان باز نگه داشته است. سیاست چین در قبال افغانستان تا امروز شامل سه جنبه بوده است: مشارکت با طالبان، کمک‌های بشردوستانه و هماهنگی منطقه‌ای.

مشارکت با طالبان

چین حکومت خشن طالبان از سال ۱۹۹۶ تا سال ۲۰۰۱ را تأیید نمی‌کند، اما بیشتر از آن نگران روابط طالبان با نیروهای جدایی طلب ترکستان شرقی در دهه‌های گذشته است. با این حال مدت‌هاست چین طالبان را یک گروه بازخیزگر (نوظهور) و یک نیروی سیاسی می‌داند و نه یک گروه افراطی مذهبی. این یعنی با طالبان نباید به عنوان بخشی از مشکل، بلکه باید به عنوان بخشی از راه حل رفتار کرد. برای این رویکرد سه توضیح وجود دارد. اول اینکه برخلاف داعش (دولت اسلامی عراق و شام) و القاعده به نظر می‌رسد طالبان یک برنامه جهادی جهانی ندارد و جا برای مذاکره وجود دارد. دوم اینکه مقاومت طالبان در برابر جنگ علیه تروریسم به رهبری ایالات متحده نشان